

ניגוני קודש עתיקים קדישין
שהיו מושרים בשב"ק
בצל קדשו של רבינו הק'
מקרעטשניף זיע"א

א שבת ב"ם רב"ן #1





ר.לב

הומה חוגש וסוער

הבעלותיו על לוח לבינו זכרונות נעימים כאשר זכינו למעין עולם הבא יום שבת מנוחה בצלו הטהור של כ"ק מרן רבינו הק' מקרעטשניף זיע"א, אשר עלה לגניז מרומים ביום ט"ז אייר תשס"ו.

אש קודש להבת שלהבת היה בחייו, וכתבעה של אש להלהיט ולהלהיב כל אשר סביבה, כך היה כוחו של רבינו להדליק אש בלב כל אחד מישראל אשר דרך על מפתח בית מדרשו, בין כחסידי או תלמידי, ובין כעובר-אורח, כולם נאחזו באשו הגדולה, או למצער נתחממו באורו הגדול.

וביותר היה כוחו להכניס רגש קודש ולהב-אש ביום השבת קודש, ויעידו אלפי אלפים שהשתתפו בשולחנותיו הטהורים בשב"ק הן בארץ והן בחוץ לארץ, וגם אלו אשר זכו אך פעם פעמיים להתפלל במחיצתו, ולהשתתף בשולחנותיו הטהורים בשב"ק, שאשו הגדולה נאחזה בהם, ובמשך עשרות שנים אין זכרון זה מש מזכרונם, ולא עוברת שבת אחת שלא נזכרים בצמאון ועורגים 'צמאה נפשי לאלוקים לא-ל חי מתי

אשבת ביום רבי'ן #1

אבא ואראה פני אלוקים, ברגש קודש. וזכה לאש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, שעדיין לאחר קרוב לשני עשורים מעת הסתלקותו עדיין אשו הגדולה בוורת ומבערת.

'א שבת ביים רבי'ן, הוא מושג חסידי המציין את הכוח והאור והחיות אשר שאבו חסידים כאשר זכו לשהות במחיצתו של הצדיק, והיה מלווה את החסיד לתקופה ארוכה, ופעמים לכל ימי חייו, לכל צדיק יש את הדרך שלו שדרכו הוא מעביר את השפעתו אורו וחיותו, ואחד מהם הוא דרך הנגינה.

כך גם רבותיו הקדושים לבית קרעטשניף ונדבורתא היה חלקם בזה, ובחצרות קדשיהם היו מושרים ניגונים מלאי רגש וזביוקות המביאים את האדם להרגשים של זביוקות קדושה ושמחה.

לשכם אחד על אחיך וזכה אביו של רביה"ק זיע"א ה"ה הרה"ק רבי ניסן חיים מבראזשין זצוק"ל בנו בכורו של האדמו"ר הוקן בעל ה**רוא דשבת מקרעטשניף** זיע"א, אשר ניחן בהרגש מיוחד ורבים מהניגונים שהיו מושרים בחצרו

של אביו הק', הוא היה זה אשר הנתיגם, ותחת אחד השיחים אמר פעם לרביה"ק זיע"א: "א איד איז נישט קיין פאטיפאן, א איד האט א הארץ און ביי ואס די הארץ האלט אזוי זינגט/זאגט ער" [יהודי אינו פאטיפאן, ליהודי יש לב, ואיפה שהלב מונח כך הוא מנגן], ועומק דבריו הקדושים שהניגון אינו רק התווים והטון, לניגונים יש עומק ותכלית לעורר את הלב, ואם אינו משיג את העומק אין לו יתרון כלפי הפאטיפון הגשמי שאינו יודע לנגן אלא את מה שחרטו בו.

זהו היה כוחו ועבודתו של רביה"ק זיע"א, להחדיר בלבות בני ישראל את הפנימיות של השבת קודש ע"י הנגינה, ומלבד הניגונים שהיו מושרים אצל אבותיו הקדושים, הוסיף זמירות שירות ותשבחות בשב"ק, ובעצמו הלחין ניגונים מעת לעת, והיה יושב בשולחנו הטהור ומנגנים עד ניגון ועוד ניגון עד שתהא שלהבת עולה מאליה.

שמחים ורגשים אנו להגיש בפניכם היום החלק הראשון של פרוייקט זה **'א שבת ביין רבי'ן #1**. והם הניגונים שהיו מושרים בקביעות בשולחנו הטהור של

רביה"ק זיע"א. והיות שהשולחן הטהור אצל רביה"ק היו נמשכים שעות ארוכות, ולפעמים עד אור הבוקה, והיו מנגנים ניגונים אין מספר, וניגונים היו מתחלפים לתקופות, וגם היו ניגונים שהיו מושרים יממם בסמוך ליומי דפגרא, לפני זיקמ נוראים היו מנגנים ניגונים שהיה להם שייכות לימים נוראים וכד', ואין בכדי פרוייקט זה להכיל את כל הניגונים, על כן אמרנו לתת דין קדימה לניגונים שהיו מושרים בשנותיו האחרונות בקביעות ובדרך כלל, ועוד חזון למועד להרחיב הידיעה ברצות ה'.

חלק זה מכיל את הניגונים שהיו מושרים לביל שב"ק מאחר התפילה עד לברכת המזון בשולחן הטהור. בחלק הבא א"ה יופיעו הניגונים של המשך שולחן הטהור אחר ברכהמ"ז - "הפירות טיש".

התודה והברכה לפטרון מערכת "קול אמונה" ה"ה הרה"ח שמואל יוסף ריעדער ה"ו נ"י אשר יום ועודד וקידם פרוייקט זה להטעים את הציבור הרחב בטעמה של השב"ק כאשר הנחיל אותנו רביה"ק זיע"א.

יד אחר שסיים רבינו לומר
גט-שבת לקהל וחזרו לביתם,
היה נשאר רבינו בבית המדרש
כמתקשה להפירד
ולפרש מבית
המדרש, והיה
מסתכל בנרות
שהדליק על
שולחנו הטהור
שבבית המדרש,
ותוך כך היה שר
ניגונים אלו. ניגון
וטהר לבינו הולחן
ע"י הרה"ק רא"ז
מסקולען זיע"א, ניגון
הדאי שמו כן תהילתו
[מתוך פיוט וכל מאמינים
ימים נוראים] הולחן ע"י
רביה"ק זיע"א, ניגון והערב
נא ג"כ לחן של רביה"ק זיע"א
ובערוב ימיו הרכיב את הניגון
גם על התיבות 'הורם אשר
יאמרו הבינים אשר
ידברו, מתוך תפילת
מוסף של ימים
נוראים.

מ

מחרוזת ניגוני דביקות

וְיִהְיֶה לְבַבְנוּ
לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת

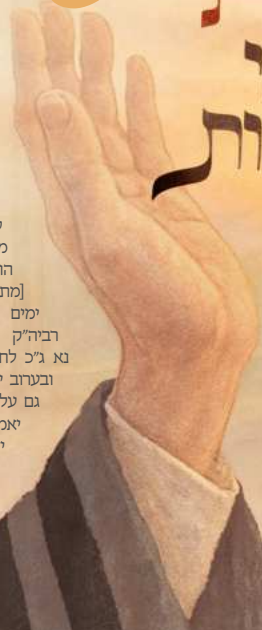
הַנְּדָאִי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ

וְהָעֶרֶב נָא ה' אֲלוֹקֵינוּ
אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ
בְּפִינוּ וּבְפִיֹת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל

שבת שלום ומבורך

ה

וא הניגון הראשון שהיו שרים מיד אחר התפילה
בליל שב"ק. ניגון זה שמע רביה"ק הרבי ר' מרדכי'ל
מנדבורנא זיע"א בעת ששבת שבתו אצל הרה"ק
רבי צבי אלימלך מדינוב זיע"א בעל הבני יששכר [שהיה שר ניגון זה על
פיוט אומר בשבחין], והתאימו לתיבות "שבת שלום ומבורך", והתקין לשיר
אותו בליל שב"ק מיד אחר התפילה ביושב על מקום התפילה בדיקות
ובשמחה גדולה. וביאר רבינו הרזא דשבת זיע"א מהות ניגון זה, בהמשילו
לאורח נכבד שמגיע ממרחקים שהיו אליו געגועים גדולים, וכשסוף סוף
מגיע לבית חבירו, אזי חבירו מקבל בסבר פנים יפות תוך שהוא מוחא
כף אל כף וקורא בשמו שוב ושוב מתוך אהבה ושמחה. כך אנו מחכים
ומצפים כל השבוע לבוא האורח הגדול "השבת קודש", ובליל שב"ק אנו
מקבלים אותו בשירה ושמחה וקוראים בשמו מתוך חיבה ואהבה.



כל מקדש

כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעֵי כְּרָאוּ לוֹ, כָּל שׁוֹמֵר
שֶׁבֶת כְּדָת מַחְלָלוֹ, שְׁכָרוֹ הִרְבֵּה מֵאֵד
עַל פִּי פְעֻלוֹ, אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ
עַל דָּגְלוֹ. - מִשְׁנֵי חֶסֶדְךָ לְיִדְעִיךָ אֶל
קִנְיָא וְנוֹקָם, נוֹטְרֵי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר
וְשׁוֹמֵר לְהֶקֶם, שְׁמַחֵם בְּבִנְיָן שְׁלָם
בְּאוֹר פְּנִיךָ תְּבַהֲיֵקֵם, יְרֵוּן מִדְּשָׁן
בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנְיָךָ תִּשְׁקֵם, - עֲזוֹר
לְשׁוֹבְתֵים בְּשְׁבִיעֵי בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר
עוֹלָמִים, פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעֵה קִטְנָה,
סוֹעֲדִים בּוֹ לְבִרְךָ שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים,
צְדָקָתֶם תְּצַהִיר כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים,
ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְבֵּת תָּמִים, ה'
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.

מ

תוך פיוט כל מקדש
הנאמר בחצרות קדשינו
בנוסח ולא בנינו, כאשר
רבינו אומר בית וכל
הקהל עונים אחריו. נוסח זה מקורו
מרבוי"ק הק' דור אחר דור למעלה
בקודש, ומקובל מפי צדיקים שמחבר
זמר זה כתבו ברוח הקודש, ואין לשער
ולתאר גדל עבודתו של רבינו באור
זה בדביקות והתעוררות, כבן המתחנן
לפני אביו 'משוך חסך ליודעך', 'שמחם
בבנין שלם', 'צדקתם תצהיר', והיה חוזר
וכופל התיבות כמה וכמה פעמים מתוך
התעוררות ובכיה. (מפאת אורך הזמר נכלל
כאן רק חלק מהזמר ומפרטו נלמד כלל).

ובהזדמן לנו לדבר על הנוסח המקובל
בחצרות קדשינו שמקורו קדום מפי
צדיקים קדושים עליונים, היה רבינו אומר
שכל תנועה בנוסח הק' היא מכוונת
ע"פ סודות טמירים ונעלמים, וכדוגמא
היה מביא הנוסח על תיבת 'ישראל'
בכל מקדש, שהיא תנועה ארוכה, ואמר
שתיבת ישראל ל ראשי תיבת של שמות
האבות והאמהות הק', ולכן התנועה
ארוכה שיהיה בכדי לכוון כל השמות.

שמחם בבנין שלם

שְׁמַחֵם בְּבִנְיָן שְׁלָם בְּאוֹר
פְּנִיךָ תְּבַהֲיֵקֵם, יְרֵוּן מִדְּשָׁן
בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנְיָךָ תִּשְׁקֵם.

3 יגון זה הלחינו רביה"ק על אם הדרך בנוסעו לשב"ק שבת נחמו
לעיר לאנדאן לרגל שמחת ברית מילה, יגון זה היה חביב מאוד
אצל רביה"ק, והיה משתעשע בזה בעיתות שמחת נישואין, וגם
בשבתות ימי בין המצרים וב' דחמתא הבאים אחריו.

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לַיהוּדִים, יוֹם שֶׁבִּתּוֹן יוֹם מַחְמָדִים. שׁוֹמְרֵי וְזוֹכְרֵי הַמָּה מְעִידִים. כִּי לִשְׁשֵׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וְיָמִים. כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תִּנְיִן וְאָדָם וְחַיִּת רְאֵמִים. כִּי בֵּיה ה' צוֹר עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דָּבַר לְעַם סִגְלָתוֹ. שְׁמוֹר לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. שֶׁבֶת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ. כִּי בּוֹ שֶׁבֶת א-ל מְכַל מְלֹאכְתּוֹ: בְּמַצּוֹת שֶׁבֶת א-ל יַחֲלִיצֶךָ. קוֹם קְרָא אֱלֹו יַחֲשֵׁ לְאַמְצֶךָ. נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נִעְרִיצֶךָ. אֲכוֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כָּבַד רְצֶךָ: בְּמִשְׁנֵה לַחַם וְקִדְוֹשׁ רְבֵה. בְּרוּב מְטַעֲמִים וְרוּחַ נְדִיבָה. יִזְכּוּ לְרֵב טוֹב הַמְתַּעַנְגִּים בָּהּ. בְּבִיאַת גּוֹאֵל צַדֵּק לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

3 יֵנון זֶה הִיָּה מוֹשֵׁר בְּשׁוֹלְחָנו הַטְּהוֹר שֶׁל הָאֲדָמוּה"ז מְקִרְעֵטְשֵׁנִיף זִי"ע בַּעַל הַרְזָא דְשֶׁבֶת. וְהַסִּיפּוֹר שֶׁל נֵינוֹן זֶה שְׁבִימֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם הָרֵאשׁוֹנָה הִיָּו הַרְבֵּה פְּלִיטִים שְׁבָרְחוֹ וְהִיָּו יוֹשְׁבִים בְּקִרְעֵטְשֵׁנִיף, רוֹבִינו הָרֵזָא דְשֶׁבֶת כֻּלְלָם בְּמִסִּיחוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי אִם הַשְּׁלֹטוֹת הִיָּו תּוֹפְסִים אוֹתָם גַּם הֵם וְגַם הַנוֹתְנִים לָהֶם מַחְסֵה הִיָּו בְּסַכְנַת חַיִּים, וְיוֹם אַחַד שֶׁלַח אֵת בְּנו הַמּוֹהַרְנ"ח שִׁיטָה אֲזַנּו לְלַמּוּד נֵינוֹן הַמוֹשֵׁר כַּעַת ע"י אִיזֵה פְּלִיט בְּבִית הַמַּדְרֵשׁ, בְּהַפְטִירוֹ "אֶסֶאך יֵאוֹן וּוֹאֵרַט אִיךְ שׁוֹיֵן אוֹיף דַּעַם נֵינוֹן, וְאח"כ קַבְעוּ לְשִׁיר הַנֵּינוֹן הַזֶּה עַל מְנוּחָה וְשִׁמְחָה.

מֵהַנֵּינוֹן שְׁהִיָּה מוֹשֵׁר אֲצֵל רְבוּה"ק הַרְבִּי ר' מוֹרְדִכַּיִלִּי מְדַבְּרוּנָא זִי"ע"א, וְהַנֵּינוֹן שְׁהִיָּה מוֹשֵׁר אֲצֵל רְבוּה"ק הַרְבִּי ר' מֵאוֹר מְקִרְעֵטְשֵׁנִיף זִי"ע"א.

בְּמִשְׁנֵה לַחַם

בְּמִשְׁנֵה לַחַם וְקִדְוֹשׁ רְבֵה. בְּרוּב מְטַעֲמִים וְרוּחַ נְדִיבָה. יִזְכּוּ לְרֵב טוֹב הַמְתַּעַנְגִּים בָּהּ. בְּבִיאַת גּוֹאֵל צַדֵּק לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מנוחה ולשמחה



על הכל יתגדל
ויתקדש, וישתבח
ויתפאר, ויתרומם
ויתנשא, שמו של
מלך מלכי המלכים,
הקדוש ברוך הוא.

ניגון דביקות זה הלחני
רבינו הק עדי בימי
חורפו, והיה חביב מאוד
אצלו, והיו מנגנים אותו
תיכף אחר מנוחה
ושמחה.

עלה
התקדש



ניגון,

וניגון איי איי שַׁבַּת

מניגוני הצדיקים לבית סוקולען זאק"ל, סיפור נחמד שקשור לזה הניגון, כי הרה"ק מסקולען חיבר לשירו 'אוי אוי אוי שבת, ורבינו שינה שישרו 'איי איי איי שבת, וכשנפגשו שני הצדיקים אמר לו רביה"ק לגבי השינוי טעשה בזה הניגון, ששינה אותה מבחי' יראה לאהבה, כי שבת היא בחי' 'אהבה' ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו, ונהנה הרה"ק מסקולען וציוה שמסאן ואילך ישירו גם אצלו באופן הזה.

יום שַׁבְּתוֹן יום שַׁבַּת קֹדֶשׁ

יִכִּירוּ בְּנֵיךָ וַיֵּדְעוּ כִּי

מֵאֵתְךָ הִיא מְנוּחָתָם

לאחר מנוחה ושמחה היו מגישים לפני רבינו הבשר וה'צימעס', וכשהיה רבינו מתעסק בעבודת הקודש ובחלוקת שיר יים היו מנגנים ניגונים אלו בקביעות.



מה יהידות

מה יהידות מנוחתך את שבת המלכה, ככן נרוץ לקראתך בואי כלה נסוכה, לבוש בגדי חמדות להדליק נר בבקרה, ותכל כל העבודות לא תעשו מלאכה. להתענג בתענוגים בברורים ושליו ודגים. מערב מזמינים, כל מיני מטעמים, מבעוד יום מוכנים, תרנגולים מפסמים, ולערוך בו כמה מיני שותות יינות מבשמים ותפנוקי מעדנים בכל שלש פעמים להתענג. נחלת יעקב יידש, בלי מצרים נחלה, ויכבדוהו עשיר ורש ותזכו לנאלה, יום שבת אם תשמרו והייתם לי סגלה, ששת ימים תעבדו ובשביעי נגילה, להתענג. חפציק בו אסורים, וגם לחשוב חשבונות, הרהורים מתרים ולשדך הבנות, ותנוק ללמדו ספר ולנצח בנגינות, ולהגות באמרי שפר בכל פנות ומחנות, להתענג. הלוך תהא בנחת, עונג קרא לשבת, והשנה משבחת, כדת נפש משיבת, בכך נפשי לך ערנה, ולנוח בחבת, כשושנים סוגה בו ינוחו בן ובת, להתענג. מעין עולם הבא יום שבת מנוחה, כל המתענגים בה יזכו לרוב שמחה, מחבלי משיח יצלו לרוחה, פדותנו תצמיח ונס יגון ואנחה, להתענג.

נ יגון זה היה מושר עוד בשולחנו הטור של האדמוה"ז מקרעטשניף הרא דשבת ז"יע. והוא כנראה ג"כ מהניגונים שהביא בנו הגדול הר"ק מוהרנ"ח מבראדשין ז"יע, ולפעמים (בעיקר בשבתות חוה"מ) היו מנגנים ניגון אחר המקובל מרביה"ק רבי מאיר מקרעטשניף ז"יע, אך ע"פ רוב היו מנגנים ניגון זה בהיותו עבודהדיגע ניגון.

מענינים

מעין עולם הבא יום שבת מנוחה, כל המתענגים בה יזכו לרוב שמחה, מחבלי משיח יצלו לרוחה, פדותנו תצמיח ונס יגון ואנחה, להתענג.

אחר שניגנו מה יידחות, כפלו לנגן את הבית האחרון של מעין עולם הבא עם ניגון זה (שהיה מושר גם על המבדיל במוצש"ק), והוא מניגוני קארלין.



תנו שבת

תנו שבת ושירה. לאל אשר שבת ברא. ולנו בו נתן תורה. קרא למשה מתנה בבית גנזי היא טמונה. לך יאתה וקח אותה. תנה לעדת מי מנה: נפש כי נאנחה. בא שבת בא מנוחה. גיל וששון ושמחה. ברכו וקדשו במו. מלודת לעם לא אלמן. והשבת נפש משיבת. בפסית בר אשר טמן: חקותיה בפרה. נצטוו באזהרה. כהררים בשערה. תלויים הלכותיה. שומרי מצותיה. יחלו ליום שכלו שבת בצבאותיה: זה האות אשר שם אל. בינו ובין בני ישראל. ובשביעי אשר הואל. סמבטיון הנה. שבכל יום רץ ונמרה. יוכיח בו מנוח. תשיב למין אשר שואל: קולי קולות יחדלון. קעת שירי יגדלון. כי כטל הם ילון. ואל ישונו גבולי. באורח שיר נפל חבלי. התקוששו ואל תשמשו בגזר שיר שפרה לי:

נגון זה מיוחס להרה"ק ישכר בער מאדזשיץ זיע"א - בד"כ היה רבינו מכבד את אחד מהמסובים בשולח"ט לאמר תנו שבה, ובשנים האחרונות ע"פ רוב נגעו נגון זה.

יה רבון עלם ועלמאי. אנת הוא מלכא מלכאי. עובד גבורתך ותמהאי. שפר קדמך להחויאי: שבחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא די ברא כל נפשא. עירין קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועופי שמאי: ברבין עובדך ותקיפין. מכיך רמאי וזקיף כפיפין. לו יחיה גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך בחושבניאי: אלהא די ליה יקר ורבותא. פרוק ית ענך מפום אריותא. ואפיק ית עמך מגו גלותא. עמך די בחרת מכל אמאי: למקדשך תוב ולקדש קודשין. אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין. ויזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשופראי:

גם זמר זה היה מכבד לאחד מהמסובים, ואם היה מנגן נגון אחר חזרו אח"כ וניעו גם נגון זה.

תנו שבת



ישמחו

ישמחו במלכותך שומרי שבת
וקראי ענג, עם מקדשי שבועי כלם
ישבעו ויתענגו משובך, ובשביעי
רציית בו וקדשתו חמדות ימים אותו
קראת זכר למעשה בראשית

ביגון זה היה הגיונו הקבוע בליל
שב"ק בכל שנותיו של רביה"ק.

אשר

אשר
ין לתאר עבודת הקודש והשלהבת
אש בעת שניגנו זמר זה מהרה"ק רבי
אהרן הגדול מקארלין זיע"א - הגיונו
עצמו הוא מניגוני חב"ד. ושוב חזרו לשיר הבית
של השבת נועם הנשמות בניגון ויזינא, ושילשו
בניגון המיוחס לצדיקים לבית בלאזוב.

יה אכסף נעם שבת, המתאמת
ומתאחדת בסגלתך, משך נעם
יראתך לעם מבקשי רצונך, קדשם
בקדשת השבת המתאחדת בתורתך,
פתח להם נעם ורצון לפתוח שערי
רצונך. היה הוה שמור שומרי ומצפים
שבת קדשך, כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשם תערג לקבל נעם שבת
המתאחדת בשם קדשך הצל מאחרי
לפרש מן השבת לבלתי תהיה סגור
מהם ששה ימים המקבלים קדשה
משבת קדשה, וטהר לבם באמת
ובאמונה לעבדך. והיו רחמיך
מתגוללים על מדותיה,
והיו רחמיך מתגוללים
על עם קדשך, להשקות
צמאי חסדך מנהר היוצא
מעדן, לעטר את ישראל
בתפארת המפארים
אותך ביום שבת על ידי שבת
קדשך, כל ששה ימים להנחלים נחלת
יעקב בחיך. השבת נועם הנשמות,
השביעי ענג הרחוח ועדן הנפשות,
להתעדן באהבתך וביראתך, שבת
קדש נפשי חולת אהבתך, שבת קודש
נפשות ישראל בצל כנפיך יחסיון,
ירון מדשן ביתך.

CREDITS

ריכוז והפקה:
הב' הח' מ.ה. שיחי'

שירה:
הר"ר אברהם מושקוביץ הי"ו

עיבוד וניהול מוזיקאלי:
הר"ר ראובן פוירשטיין הי"ו

מקהלה:
מקהלת חסידי קרעטשניף

מקהלת ילדים וסולן:
מקהלת שבח - ארה"ב

מיקס:
הר"ר חיים מ. מוזס הי"ו

תזוזת:
הר"ר יואל הרשקוביץ הי"ו
הר"ר נפתלי לנדסמן הי"ו
הר"ר יעקב יוסף כהן הי"ו

מזמור לתודה

לפטרון מערכת קול אמונה

הרה"ח

שמואל יוסף ריעדער

שיחי'

אשר יום ועודד וקידם פרוייקט זה להטעים
את הציבור הרחב בטעמה של השב"ק
כאשר הנחיל אותנו רביה"ק זיע"א

לע"נ הוריו

הרה"ח יעקב ב"ר שמואל יוסף ע"ה

מרת חוה רבקה ב"ר שמעון ע"ה

תנצב"ה

זכות השב"ק וזכות רביה"ק יעמוד לו
ולזרעו אחריו להתברך בכל העניינים
לטובה כי היא מקור הברכה

© כל הזכויות שמורות למערכת נעימות

